

[Søren B. Jørgensen]

tekniske og sociale udvikling her i samfundet. Denne formålsparagraf gør, at vi aldrig kan sige, at nu har vi gennemført arbejdsmiljøloven. Med den udvikling, der sker på alle områder inden for arbejdslivet, må der udstedes regler, og disse må justeres for at beskytte brugernes sikkerhed og sundhed.

Der har i den senere tid været en del diskussion om virksomhedernes omkostninger i forbindelse med de forskellige reglers og bekendtgørelses ikrafttræden. Jeg tror, alle er enige om, at et godt arbejdsmiljø også giver en god og en stabil arbejdskraft, større produktion, og medfører, at lønmodtagerne befinder sig bedre på deres arbejdspladser, hvilket de ansatte, virksomhederne og samfundet kun kan være tjent med. Naturligvis skal vi i den økonomiske situation, vi i dag befinder os i, tage hensyn til omkostningerne. Vi ser naturligvis helst, at der sker en stadig forbedring af arbejdsmiljøet over en bred front, men skal der prioriteres, så skal der ikke herske tvivl om, at sikkerhed og sundhed må have første prioritet.

Nu er det ikke alle foranstaltninger, der økonomisk er uoverkommelige, mens andre nok er nogle tunge krabater at komme i gang med. Det er af meget stor betydning, at der er enighed mellem parterne om, hvornår og hvordan foranstaltningerne skal iværksættes. På den anden side må det heller ikke være sådan, at et eventuelt udvalgsarbejde skal fortsætte, indtil der opnås total enighed mellem parterne på alle punkter. Hvis ikke der inden for en rimelig tid kan opnås enighed, må ministeren træffe afgørelsen.

Socialdemokratiet lægger som sagt vægt på, at der kan opnås enighed mellem parterne. Der er i de bekendtgørelser, der er udstedt, givet vide rammer, således at der er mulighed for at finde rimelige og fornuftige ordninger ved aftaler mellem parterne, og vi finder ikke anledning til at lovgive på de områder, der nu sorterer under arbejdsmiljøloven. Dermed være ikke sagt, at der ikke er opgaver eller forhold, vi kunne ønske os anderledes eller måske en anden prioritering af. Eksempelvis opfordrer jeg ikke arbejdsministeren, men justitsministeren til at se på de meget lave bøder, der i dag gives, når loven overtrædes. Når bøderne i 1980 i gennemsnit var på ca. 3.600 kr., så er det noget, jeg mener vi må se alvorligt på. Bøden må til enhver tid stå i forhold til virksomhedens stør-

relse og til den besparelse, virksomheden har opnået ved at undlade at overholde bestemmelserne i arbejdsmiljøloven.

Jeg ville også finde det ønskeligt, om arbejdstilsynets besøg på virksomhederne kunne blive hyppigere. Jeg tænker her på de mindre virksomheder, der ikke har opbygget en sikkerhedsorganisation. Hermed være ikke sagt, at andre virksomheder skal være fredet; dér har man efterhånden fået opbygget en sikkerhedsorganisation, hvor sikkerhedsrepræsentanterne har været på § 9-kurser og således har fået den fornødne viden og uddannelse i sikkerhedsmæssige spørgsmål.

I den offentlige debat har to bekendtgørelser – som fru Mimi Stilling Jakobsen var inde på det – været draget frem, nemlig om støjrænser og om kloakarbejder, som økonomisk skulle være meget tunge at få gennemført. Med den meget store arbejdsløshed, vi har, tror jeg, vi må undersøge muligheden for at skabe arbejdspladser i forbindelse med forbedring af arbejdsmiljøet, et område, hvor jeg tror at den kommende jobskabelseslov kan finde anvendelse.

Indledningsvis sagde jeg, at der hele tiden sker en udvikling på det arbejdsmiljømæssige område, og udviklingen går hurtigere og hurtigere. Det er derfor nødvendigt, at der overalt, hvor det er muligt, gives information om arbejdsmiljøloven og dens bestemmelser. I den forbindelse vil jeg gerne give det nye informationsmateriale, arbejdstilsynet er begyndt at udsende, og som på en god og en letfattelig måde orienterer om forebyggelse af ulykker, et par rosende ord med på vejen. Jeg kan kun anbefale at fortsætte den linje og samtidig sørge for, at materialet kommer så langt ud som muligt.

I diskussionen om fastsættelse af regler osv. er det spørgsmål dukket op – det blev diskuteret sidste år – hvad vi i grunden må, og hvad vi ikke må i vort forhold til EF. Nu vedrører forespørgslen jo den fremtidige arbejdsmiljøpolitik, så jeg vil benytte lejligheden til at bede arbejdsministeren bekræfte, at regeringen ikke har ændret holdning til dette spørgsmål, men at det fortsat er den danske regerings holdning, at man ikke vil medvirke til vedtagelse af direktiver, der forringer arbejdsmiljøet i Danmark.

Vi har i Danmark en lov, der i sin formålsparagraf bl.a. siger, at der skal tilstræbes et sikkert og et sundt arbejdsmiljø, der til